

Ściągą z L^AT_EXa #2

Paweł Laskoś-Grabowski

Załączce Wielkie, 7 sierpnia 2007

- Część znaków w L^AT_EX-u to znaki specjalne, których nie wprowadzamy bezpośrednio z klawiatury, tylko przez specjalne sekwencje ukazane w tabeli 1.
- Do tworzenia logicznej struktury dokumentu służą następujące komendy (w kolejności od najwyższej do najniższej):
 1. `\part{Tytuł}` — nie wpływa na numerację rozdziałów, wzorów itd.
 2. `\chapter{Tytuł}` — tylko w klasach `report` i `book`.
 3. `\section{Tytuł}`
 4. `\subsection{Tytuł}`
 5. `\subsubsection{Tytuł}`
 6. `\paragraph{Tytuł}` — nie ma nic wspólnego z komendą łamania akapitu (`\par`).
 7. `\subparagraph{Tytuł}`

Powyższe komendy mają również wersje „gwiazdkowane” (np. `\part*{Tytuł}`), które nie mają numerów. Szczegóły działania tych komend subtelnie zależą od klasy dokumentu. Dodatkowo komenda `\appendix` sprawia, że następujące po niej rozdziały (a w klasie `article` – sekcji) wyliczane są literami, a nie liczbami. Komenda `\tableofcontents` wstawia w dokumencie spis treści. By został on wygenerowany poprawnie, należy zazwyczaj zastosować dwukrotną kompilację dokumentu.

- Przypis dolny uzyskujemy komendą `\footnote{Treść przypisu}`.
- Wiele efektów w L^AT_EX-u uzyskuje się nie za pomocą komend, lecz środowisk (*environment*). Środowiska stosuje się następująco:

```
\begin{nazwa}
foo bar baz bop
...
\end{nazwa}
```

Dozwolone jest zagnieżdżanie (`\begin{A}\begin{B}\end{B}\end{A}`), ale nie przekrywanie (`\begin{A}\begin{B}\end{A}\end{B}`) środowisk.

- Przykładami środowisk są `flushleft`, `flushright` i `center`. Ich zawartość składana jest odpowiednio wyrównana do lewej, do prawej krawędzi strony lub wycentrowana.
- Środowiska `itemize`, `enumerate` i `description` tworzą listy wypunktowane (jak główna lista tego dokumentu), numerowane (jak lista komend tworzących logiczną strukturę dokumentu) oraz opisowe (jak poniżej).

Po pierwsze Komendą tworzącą kolejne punkty wewnątrz środowiska jest `\item`.

Po drugie W środowisku `itemize` opcjonalny argument pozwala lokalnie zmienić znak wypunktowania, np. `\item[--]`.

Po trzecie W środowisku `description` opcjonalny argument ustawia opis punktu, np. `\item[Po trzecie]`.

Po ostatnie We wszystkich środowiskach dozwolone jest łamanie wierszy, wstawianie tabel, wy-

\$	#	&	%	_	{	}	^	~	\
\\$	\#	\&	\%	_	\{	\}	\^{}	\~{}	\backslash\$

Tabela 1: Znaki specjalne w L^AT_EX-u

rażeń matematycznych itd., ale pierwszym słowem po otwarciu środowiska musi być komenda `\item`.

- Środowisko `verbatim` służy do składania kodu źródłowego. Jego zawartość jest bezpośrednio i dosłownie wstawiana do dokumentu (czcionką maszynową), ignorując komendy, nie pomijając złamań wiersza i spacji. Ten sam efekt wewnątrz linii można uzyskać za pomocą komendy `\verb|tekst|`. Zamiast znaków `|` można stosować dowolny znak nie będący literą, spacją i gwiazdką. Wersje gwiazdkowane tego środowiska i komendy wyróżniają spacje, jak na przykład `\verb*|a_b_c|`.
- Środowisko `tabular` służy do składania tabel. Przyjmuje obowiązkowy argument, stanowiący opis rozkładu kolumn tabeli. Najprościej użycie środowiska na przykładzie, np. tabela:

1	2	3
marchew	jabłko	seler

wygenerowana została za pomocą kodu:

```
\begin{tabular}{|r||cl|}\hline
1 & 2 & 3 \\
marchew & jabłko & seler \\ \hline\hline
\end{tabular}
```

- Złamanie strony wymuszamy komendą `\newpage`.
- Dołączenie pakietu `hyperref` sprawia, że w PDF-ie oglądanym na komputerze spis treści, przypisy, odwołania itd. są hiperłączami do odpowiednich miejsc dokumentu.